

Г. Т. Криницький

Лісотехнічний університет України Національний

ЛІСОТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ Національний – вищий навчальний заклад, що здійснює підготовку фахівців для лісового сектору та суміжних секторів економіки України. Засн. 1874 у Львові як Крайова школа ліс. господарства. 1908–19 – Вища крайова школа ліс. господарства; 1919–21 – рільн.-ліс. факультет Львів. політехніки; 1921–23 – ліс., 1923–24 – лісоагроном. факультет Укр. високої тех. школи при Укр. таєм. університеті; 1924–41 – рільн.-ліс. ф-т, 1941–44 – ліс. фахові курси, 1944–45 – ліс. (лісогосп.) факультет Львів. політех. інституту; 1945–93 – Львів. лісотех. інститут; 1993–2005 – Укр. держ. лісотех. університет; від 2005 – сучасна назва. В структурі Університету – 4 навч.-наук. інститути (ліс. і садово-парк. господарства; інж. механіки, автоматизації та комп'ютерно-інтегров. технологій; деревооброб. технологій і дизайну; екол. економіки і менеджменту), Центр доуніверситет. та післядиплом. освіти, н.-д. частина, Мала ліс. академія, Технол. коледж (Львів), Закарп. лісотех. коледж і Навч.-консультац. центр (обидва – м. Хуст Закарп. обл.), Ботан. сад, Страдчів. навч.-вироб. лісокомбінат (Яворів. р-н Львів. обл.), Поліс. наук.-навч. лісокол. лаб. (сміт Шацьк Волин. обл.), 3 навч.-наук. лісокол. стаціонари (у м. Моршин Стрий. р-ну, смт Славське Сколів. р-ну (обидва – Львів. обл.) та Івано-Франкове Яворів. р-ну). Від 1997 при ВНЗі функціонує навч. комплекс «Лісотех. освіта», у складі якого – навч. заклади 1–2-х рівнів акредитації лісотех. профілю у різних регіонах України. На 33-х каф. працюють понад 400 викл. та н. с., зокрема 1 академік НАНУ, 48 д-рів і 232 канд. н. Серед відомих учених – [І. Батін](#), [Б. Гастев](#), [М. Горшенін](#), [С. Генсірук](#), [З. Герушинський](#), [Д. Дудюк](#), [С.](#)

[Дзюбик, В. Коліщук, Я. Сабан, К. Татаринів, С. Шевченко, Т. Шкіря, А. Яцюк, С. Стойко, Ю. Туниця](#). Навч. бл. 6-ти тис. студентів (з них бл. 4-х тис. осіб – на денній формі). Основні напрями наук. досліджень: підвищення продуктивності та біол. стійкості ліс. екосистем; збільшення лісистості тер. України; генет. потенціал популяцій осн. лісоутворювал. порід України, його збереження та рац. використання; охорона, відтворення й рац. використання мислив. фауни; лісоекол. аспекти функціонування новоствор. заповідників; абразивне оброблення деревини та підвищення стійкості дереворізаль. інструменту; основи автоматизації технологій і упр. склад. вироб. системами лісопром. комплексу; екол.-екон. засади лісокористування та охорони довкілля. Співроб. Університету займаються підготовкою Екологічної Конституції Землі – глобал. екон.-правового акта екол. безпеки планети та сталого розвитку. Заклад видає зб. [«Лісове господарство, лісова, паперова і деревообробна промисловість»](#) (від 1964), *«Науковий вісник Національного лісотехнічного університету України»* (від 1994). Має 9 навч.-лаборатор. корпусів, 4 гуртожитки, санаторій-профілакторій, оздоровчо-спорт. табір «Лісотехнік» на березі Чорного моря (с. Рибаківка Березан. р-ну Микол. обл.). Перші куратори школи – В. Дзедушицький, Г. Стжелецький (до 1892), нині ректор – Ю. Туниця (від 1993).

Рекомендована література

1. Національний лісотехнічний університет України. К., 2014.

Бібліографічний опис:

Лісотехнічний університет України Національний / Г. Т. Криницький // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-55729>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).